

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

s e s framställning till Ålands landsting med

förslag till landskapslagar om ändring av land-

skapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland

och om ändring av landskapslagen angående infö-

rande av landskapslagen om allmänna vägar i

landskapet Åland.

I riket har antagits en ändring (FFS 265/57) av lagen angående

införande av lagen om allmänna vägar, varigenom övertagandet av

såväl landsvägsdelarna som bygdevägarna i statens förvaltning fram-

skjutits. Regeringen framhåller i sin proposition härom bl.a. föl-

jande: "På grund av statshushållningens nuvarande svåra ställning

är det nödvändigt att verkställa sådana ändringar av ovannämnda

stadganden, att såväl landsvägsdelarna som de vägar, vilka skola

förklaras för bygdevägar, övertagas av staten inom en längre tid än

vad som ursprungligen fastställets. I detta syfte föreslås, att

landsvägsdelarna övertagas av staten att såsom landsvägar underhål-

las först den 1 januari 1961. - - - Tidigare förefintliga vägar

skulle åter enligt vad som föreslås - i stället för under de stadga-

de två åren - förklaras för bygdevägar under åren 1958-1963, vilken

tid statsrådet enligt behov av särskilda skäl kunde förlänga. Slutlig godkännande syn, som förutsattes i verkställighetslagen, kunde dock icke hållas före den 1 januari 1959. Till denna del skulle lagändringen, med beaktande även av den istandsättningstid, som i ministeriets beslut skall fastställas, innebära att staten övertager de vägar, som förklarats för bygdevägar under en längre tid och sålunda närmast att istandsättningskostnaderna fördelas på flere år. Samtidigt skulle lagändringen, till den del den berör istandsättningsarbetena, innebära en lättnad för de med ekonomiska svårigheter kämpande kommunerna och andra nuvarande väghållare." De föreslagna terminerna blevo likväl vid riksdagsbehandlingen ändrade, den första till 1.1.1960, den andra till blott fyra år i stället för sex och den tredje till 1.1.1960. Vid antagandet av ändringen hemställde riksdagen därjämte om en av ändringen påkallad revidering av lagen om allmänna vägar. Med anledning av denna hemställan har regeringen avlåtit en proposition (85/57) om ändring av §§ 109 och 112 i lagen om allmänna vägar, vilken dock ännu icke slutbehandlats i riksdagen.

De i riket vidtagna lagändringarna medföra, att jämväl verkställigheten av motsvarande landskapslag (23/57) måste uppskjutas på

lika lång tid, ty anslag för landskapslagens verkställighet kunna icke användas med hänsyn till compensationen för annat än förberedande arbeten. Landskapsstyrelsen föreslår därför antagande av motsvarande lagändringar i landskapslagstiftningen. Därvid bör påpekas, att förslaget till landskapslag om ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland bygger på regeringens ovan nämnda proposition, varför landskapsstyrelsen hemställer om att Landstinget vid behandlingen av förslaget måtte beakta de eventuella ändringar, som rikets lagförslag kan undergå vid riksdagsbehandlingen.

På grund av det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras §§ 117 och 120 landskapslagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57) som följer:

117 §.

Denna landskapslag tillämpas från och med dess ikraftträdande på vägar, som då underhållas såsom landsvägar och i vilka jämväl inbegripas de i 11 § 1 mom. landskapslagen den 8 april 1929 innehållande särskilda stadganden angående vägväsendet i landskapet Åland (1/29) omförmälda landsvägsdelarna, dock sålunda, att bestämmelserna i sagda moment fortfarande skola äga tillämpning på underhållet av landsvägsdelarna och ersättningen därför, till dess dessa vägar övertagas i landskapets vård enligt landskapslagen angående införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland. De områden, som för landsvägar och landsvägsdelar begagnats för sådant ändamål, som i 3 § 2 mom. omförmäles, räknas från denna landskapslags ikraftträdande såsom vägarnas biområde.

Under vilka förutsättningar och i vilken ordning enligt äldre landskapslag såsom kommunal- eller byvägar underhållna vägar samt vissa andravägar, som äro att anse såsom allmänna, skola med anledning av den nya landskapslagens trädande i kraft förklaras vara bygdevägar, därom stadgas i landskapslagen angående införande av denna landskapslag.

120 §.

Har med stöd av 3 § 2 mom. landskapslagen angående byggande och

underhåll av vägar på landet i landskapet Åland (6/24) beslut meddelats om förändring av kommunal- eller byväg till landsväg, men vägen icke före denna landskapslags ikraftträdande blivit enligt förstnämnda landskapslags 61 § 1 mom. godkänd, skall beslutet förfalla, såframt vägen icke inom två år från det denna landskapslag trädde i kraft försatts i det skick, som i sagda lagrum är avsett.

Beslut om byggande eller förbättring av kommunal- eller byväg skall förfalla, ifall icke vägarbetet påbörjats före den 1 januari 1960. Har vägarbetet påbörjats, skall den äldre landskapslagstiftningen äga tillämpning, såvitt icke annat följer av vad i 3 § landskapslagen angående införande av denna landskapslag är stadgat.

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 1, 2 och 3 §§ landskapslagen den 17 juli 1957 angående införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (24/57) som följer:

1 §.

Landskapet övertager från den 1 januari 1960 att såsom lands-

vägar underhållas de inom Mariehamns stad belägna landsvägsdelarna såvitt staden icke dessförinnan med stöd av 20 § 1 mom. landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland med avseende å dylik landsväg förordnats att vara väghållare.

Före den i 1 mom. nämnda tidpunkten skola alla landsvägsdelar vara försatta i sådant skick, att de uppfylla de skäligen anspråk, som böra ställas på landsväg. Underlåter kommun att fullgöra densamma åliggande skyldighet härutinnan, bör den utgiva ersättning därför enligt vad i 2 § stadgas.

2 §.

För att utreda landsvägsdelarnas skick skall vägingeniören eller den person, som han därtill förordnar, senast sex månader före den i 1 § 1 mom. nämnda tidpunkten i vederbörande kommuner förrätta besiktning, vid vilken en representant för kommunen bör beredas tillfälle att närvara.

Landsvägsdel, som till följd av i kommunens väghållning inträffad försummelse är i bristfälligt skick, skall genom kommunens försorg försättas i vederbörligt stånd senast före den efterbesiktning, som bestämmes av förrättningsmannen. Hava bristerna icke före denna besiktning blivit behörigen avhjälpta, skall kommunen utgiva er-

sättning för de kostnader, som föranledas av kommunen åliggande i ständsättningsarbeten.

För uppskattning av den ersättning, som i 2 mom. avses, skall, därest överenskommelse om ersättningen icke träffas, en nämnd tillsättas, bestående av ordförande och två ledamöter. Landskapsstyrelsen samt vederbörande kommuns styrelse utse varsin ledamot. Underlåter kommunens styrelse att utse ledamot, utses denne av länsstyrelsen. De sålunda valda ledamöterna utse i samråd nämndens ordförande.

Sedan nämnden fullgjort sitt uppdrag och insänt förrättningshandlingarna till landskapsstyrelsen, ankommer det på denna att avgöra frågan om skyldighet för kommunen att utbetala i 2 mom. avsedd ersättning. Härvid må kommunen, om särskild anledning därtill är, jämväl åläggas att gälda kostnaderna för ersättnings uppskattning.

3 §.

De inom landskommunerna och Mariehamns stad belägna vägar eller delar av dem, vilka underhållas såsom kommunal- eller byvägar och vilkas betydelse för den allmänna samfärdseln är åtminstone så avsevärd som i 8 § landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland är nämnt om bygdeväg, skola senast inom fyra år efter det näm-

da landskapslag trätt i kraft förklaras för bygdevägar. Av särskild anledning må landskapsstyrelsen föreskriva förlängning av denna tid. Motsvarar väg icke i sitt tidigare skick de skäligen an-
språk, som kommunal- eller byväg bör uppfylla, skall den istandsättas på sätt i 6 § stadgas. Slutlig godkännande syn, som avses i sagda lagrum, må dock icke hållas före den 1 januari 1960. Beslut, varigenom väg förklarats för bygdeväg eller därom gjord framställning eller yrkande ogillats, skall framläggas till påseende för sakägarna såväl å landskapsstyrelsen som inom vederbörande kommun, efter det därom kungjorts på landskapsstyrelsens anslagstavla samt inom kommunen, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat. Besvärstiden räknas härvid från den dag beslutet framlagts.

Vad i 1 mom. är stadgat skall äga motsvarande tillämpning med avseende å kommunal- eller byväg, vars byggande enligt därom meddelat beslut påbörjats före den nya väglagens ikraftträdande, men som icke därförinnan färdigbyggt.

Likasa skola stadgandena i 1 mom. tillämpas, då fråga är om sådan väg inom Mariehamns stad, vilken, ändå att den icke är i äldre landskapslag avsedd kommunalväg eller landsvägsdel, likväl av gammalt ansetts eller på annan grund är att anse som allmän väg.

Mariehamn den 1 november 1957.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson
Hugo Johansson.

Landskapssekreterare

Rolf Sundman
Rolf Sundman.